

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-06-12058 בלו(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

המבקש וגדי בלו (אסיר) – בעצמו

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

1

החלטה

בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 42 חודשים בגין 3 עבירות הנחת מטען, נהיגת רכב ישראלי שלא רשום באזור, נשיאה, החזקה וייצור נשק. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, בשלוש הזדמנויות שונות במהלך חודש ספטמבר 2017, הניח האסיר מטענים העשויים מבלוני גז, נהג ברכב ישראלי שלא רשום באזור באמצעותו נסע עם שותפו להנחת המטענים כאמור לעיל ונשאו עמם את המטענים. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.

2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי. על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. נקבע בפסיקה כי על הוועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-06-12058 בלו(אסיר) נ' מדינת ישראל

4. בענייננו, התנהלות האסיר מלמדת כי אכן כפי שנרשם בחוות דעת שב"כ, התופעה של אסירים משוחררים שחוזרים לסורם נפוצה, כאשר לחובת האסיר הרשעה קודמת. אומנם קיים פער בין הרישום הפלילי בו נרשם כי מדובר בהחזקת סכין לבין הכרעת הדין מיום 20.10.09 בה נקבע שהאסיר עבר עבירה של ניסיון תקיפה, אולם כך או כך מדובר במי שהחזיק סכין בעל להב קבוע באורך 14 ס"מ ליד חיילים שעמדו בטרמפאדה בצומת גוש עציון ובכוונה לפגוע בהם.
5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. מפי האסיר שמענו שהוא לא מבין מדוע המדינה מתנגדת לשחרורו המוקדם, שכן לטענתו, מקומו לא בכלא. לא שמענו הבנה לגבי חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו.
- לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה ואמיתית.
- אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.
- לא שמענו מפי האסיר נימוק לאי פרסום שמו בהחלטה ולכן הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.**
- ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

**מר ימין בכור,
חבר וועדה**

**גב' לינדה אביטון,
חברת וועדה**

**זהר דולב להמן,
שופט**

**מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס**